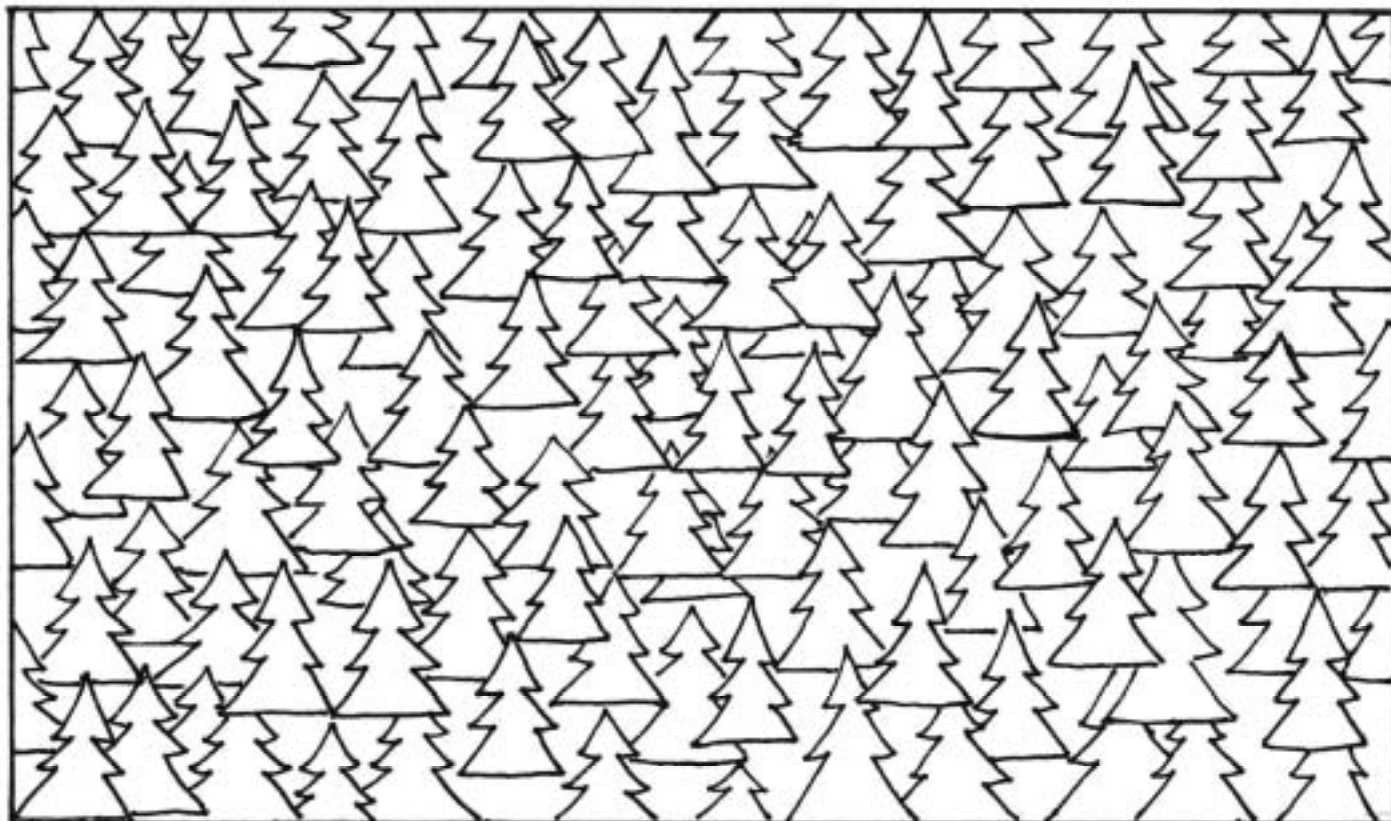

AHOJ DĚTI!

První hořící svíčka na adventním věnci ohlašuje začátek adventu, toho kouzelného předvánočního času. Slavíme první neděli adventní. Každoročně se určitě nejen malí, ale i velcí na tuto dobu těší. Je to čas příprav na Vánoce. Nejen těch všech příprav viditelných, ale hlavně těch, které nemusí být na první pohled vidět. Bez stromečku a dárků, betlému s figurkami, cukroví a vůně svíček by mohly Vánoce vypadat smutně. Ale mnohem smutnější by byly, kdyby v našich srdcích nebylo žádné místo pro přijetí velkého dárku, který jsme od Boha dostali, pro přijetí radosti z narození Božího Syna. Vždyť na tuto událost čekaly celé generace...

Advent nám tedy nabízí potřebný čas k tomu, abychom udělali ve svém srdci dost místa pro narozené Děťátko. Den po dni na tom můžete pracovat třeba tak, že si v modlitbě vzpomenete na všechny děti, které nemají rodiče, nemají domov, nemají nic k jídlu.

Pokud se vám to podaří, vybarvíte si v obrázku jeden stromek – symbol Vánoc, na které se připravujeme. V „hustém lese smrčků“ hledejte jen ty stromky, které se vzájemně nepřekrývají, a ty vybarvěte. Víte, kolik jich obrázek ukrývá a proč?

(Otazníček)

Pro starší:

Adventní čas je doba, kdy se máme připravit na příchod Pána. V liturgickém roce stojí vždy adventní doba na startu, tedy celý liturgický rok zahajuje. Je každý rok jinak dlouhá. Tvoří ji 22 – 28 dnů, které jsou rozloženy mezi čtyřmi adventními nedělemi a Štědrým dnem (posledním adventním dnem). Ve srovnání s celým rokem to není nijak dlouhé období, natož pak v porovnání s celým životem. Toto porovnání není uvedeno náhodně. Chce zdůraznit další rovinu vnímání adventu, má nám připomenout jeho podstatný smysl, tedy podstatný smysl našeho života, že máme stále bděle čekat na Pána a na konečné setkání s Ním.

K malému zamyšlení nad adventem – naším životem krásně poslouží část textu písně Jiřího Pavlici „Jdu já, jdeš ty, všichni jdeme“. Třeba nám pomůže najít odpověď na otázku: Jak jdu životem já?

Požehnaný advent!

(EJ)